

Liv. Hun taler om „at give Mødrene tilbage til Hjemmene“, men har der virkelig været Fare for, at de skulde fjerne sig fra dem. Hun selv synes ikke ret at tro paa, at Moderligheden er ved at udslukkes; hun siger ialtfald, at hun „ikke frygter for Slægtens Uddøende gennem Kvindeemancipationen“. Hun vil kun optræde advarende mod dem, der som Kvindebevægelsens Maal stiller Opnaaelsen af samme aandelige Højde som Mandens.

De, der arbejder med dette Maal for Øje, er imidlertid vistnok saa faa, at det neppe havde været nødvendigt at sætte et saa stort Apparat igang for deres Skyld.

Frøken Key har samlevet med ualmindeligt begavede, maaske lidt ukvindelige, Kvinder, og hun er selv saa rigt udstyret, at man ikke kan undre sig over, at hun en Tid lang har betragtet den absolute Lighed med Manden som et rimeligt Maal for Kvindesagens Bestræbelse.

Vi Hustruer og Mødre, som har interesseret os for Sagen, har taget denne fra den mere praktiske og nutidige Side og har overladt til Fremtiden at afgøre, om Kvindens Intelligents er istand til at naa Mandens Højdepunkt.

Vi har i vore unge Dage set megen Dygtighed og megen Arbejdskraft gaa tilspilde ved de indsnævrende Forhold, under hvilke dannede Kvinder dengang var stillede. Vi har set, hvor megen ukvindelig Bitterhed og Hjertetørhed, der skabtes hos dem, der maatte vandre de trange Legatsøgningsveje, eller maatte spise det sure Naadsens Brød, som Slægt eller Venner vilde unde dem. Vi har set, hvor mange mislige Ægteskaber der blev indgaaet som den eneste Udvej til at opnaa en Livsgerning. Alt det har vi set, og det har vakt vor dybeste Medfølelse, saa at vi af bedste Evne har kæmpet for at vinde nye Veje for Kvindens Arbejdstrang og for at skaffe hende Adgang til og Mulighed for den Opdragelse, der er nødvendig for at betræde disse Veje.

Dette er i simple Træk den egentlige Kvindesags Historie. At den, som alt i denne Verden, har haft og har sit Vrægebillede, er en Selvfølge, men det er jo ikke mod dette, at Frøken Key raaber i Gevær.

Vidtløftigt, skønt aandfuldt, beviser hun, hvor forsvindende faa Kvinder der er, som har siddet inde med skabende Genialitet. Det er imidlertid noget, der er sagt og forklaret saa tidt, og som angaar Kvindesagen saa lidt, at man er helt bedrøvet over de gode Kræfter, som Frøken Key har sat ind paa denne unødige Bevisførelse.

Kvindesagen har saa sandt aldrig været saa taabelig at